

ges de kommunale Raad. Jeg tænkte ved mig selv: det første, du har at gøre, er at blive fri for at være Formand i Lyngby Sogneraad eller ogsaa at indstille al anden Virksomhed, thi det at være Formand i et saadant Sogneraad vil være mere end tilstrækkeligt, naar man faar disse Love vedtagne.

Det, jeg har mod de foreliggende samlede Skattelovforslag, er ikke, at Staten afgiver de 6,669,000 Kr. til Kommunerne. Jeg finder, det er et fuldt begrundet og retfærdigt Krav, at der maa ydes Støtte til Kommunerne. Der er sagt fra anden Side her i Salen, at Landmændene have selv købt Gaardene med de Skatter, der hvile paa dem. Men det er urigtigt. Man har kun købt dem med de Skatter, der var den Gang, og de ere stegne f. Eks. i Kjøbenhavns Amt alene til Amtsfonden med ca. 100 pCt. i Løbet af 25 Aar. Det er de stigende Ejendomsskatter, Landbruget har Grund til at beklage sig over.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) sagde i Gaar, at det, der foregik ved Kommissionens Forslag, var en Afskrivning af Statskatter til Fordel for Kommunerne. Nej, naar man ser rigtig paa Sagen, saa er det, der foregaar ved Kommissionens Forslag, det, der tilsigtes, en Afskrivning af de kommunale Skatter, som ere stegne saa højt, og, som jeg for lidt siden sagde, er det fuldt berettiget, at man stiller dette Krav. Man har i den Række af Aar, der ligger nærmest forud, vedtaget saadanne Love, som Loven om anerkendte Sygekasser, der har paalagt baade Sogne- og Amtskommuner betydelige Udgifter. Kommunerne skulle udrede Frikørsler, og jeg skal blot nævne, at denne ene Post i det Sogn, hvor jeg bor, og som har en Skatteindtægt af 80,000 Kr., løber op til 1,000 Kr., altsaa $\frac{1}{80}$ af den samlede Indtægt. Den stiller betydelige Krav til Amtsfonden ved Nedsættelse af Sygehusbetalingen, saa at, saa at sige, ikke mere end $\frac{1}{4}$ af det Beløb dækkes, som den syge virkelig koster. Dernæst have vi Epidemiloven, som ogsaa stiller betydelige Krav til Amtsfonden, samt Alderdomsforsørgelsesloven. Jeg skal her nævne, idet jeg tager de Tal, jeg har fra mit eget Sogn, at Alderdomsforsørgelsesloven medfører en Udgift af 8,000 Kr. foruden de 8,000 Kr., som Staten tilskyder, altsaa 10 pCt. af de 80,000 Kr. Skatteindtægt. Man ser altsaa heraf, at alene denne Lov og Sygekasseloven tage omtrent 10,000 Kr. af de 80,000. Vi have jo desuden nu Skoleloven. Disse Love kunne dog ikke

siges i særlig Grad at være til Gavn for Hartkornet. De ere langt mere til Gunst for den almene Befolkning. Derfor er det urigtigt, at Hartkornet er kommet til at bære en saa stor Del af de Udgifter, der følge dermed.

Det, man burde have gjort, da man vedtog disse Love, var, at man samtidig havde vedtaget Love, der skaffede Kommunerne mere Indtægt til Dækning af disse Udgifter. Det kunde man have gjort, hvis man i sin Tid havde vedtaget de Lovforslag, der vare forelagte af den daværende Regering. Der var da stillet op mod hinanden Øl- og Brændevinsskat kontra humane Love. Jeg vil skynde mig at tilføje, at jeg har været en varm Ven af disse Love. Jeg er glad ved, at de ere blevne gennemførte. Men det er paa Tide nu, at man søger at raade Bod paa den Fejl, man begik den Gang, nemlig at man ikke skaffede de nødvendige Indtægter til Veje for Kommunerne. Det kunde jo gøres paa to Maader. Enten kunde man skaffe Kommunerne Indtægten, eller ogsaa kunde det gøres derved, at Staten overtog en Del af Kommunernes Udgifter. Der er Poster som Delinkventudgifter, som Staten kunde overtage uden at frygte for, at de skulde blive for høje ved, at de kom ind under Statens Administration. Men for de fleste andre Udgifters Vedkommende, som for Tiden ere under Kommunernes Styrelse, mener jeg det vilde være i høj Grad urigtigt, om man førte dem over til Statens Administration. Det vilde blive langt dyrere, og derfor skal man lade dem blive hos Kommunerne, og jeg tror heller ikke, Administrationen vilde blive bedre, naar den kom ind under Staten. Men saa maa man ogsaa gaa til at skaffe disse Kommuner ny Indtægter. Indtægts- og Formueskat til Staten skal holde Staten skadesløs for de Beløb, som Staten kommer til at tilskyde til Kommunerne, og i den Forbindelse vil jeg bemærke, at jeg er glad ved det Forslag, som er kommet fra Kommissionen om Formueskat og om at anvende en Del af denne i den Kommune, hvor Formueskat falder, nemlig Skatten af de faste Ejendomme.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) som jo forsvarede de kjøbenhavnske Interesser, udtalte, at dette Forslag var en Beskatning af Bykommunerne til Fordel for Landkommunerne. Nej, her er Tale om en Beskatning af Personer, ligegyldigt om de bo i Byen eller paa Landet, og Beskatningen foretages ikke til Fordel for Hart-